بسم الله الرحمن الرحيم

دا شعری ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون لاندې ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې وموندله او له ښاغلي لطيف ياد سره په مشوره مې په PDF بڼه واړوله چې له ضايعه کيدو نه په امن کې شي.

يادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه نشته

دکتاب پيژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
ليکوال: غلام حضرت سميسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت ومنئ!

ګرانو لوستونکو د ژوند په خوږ و ماره شئ ما خپلې نیم ګړتیاوې ټولې په مخکنی کتاب هینه او مناجات کښې لیکلي وې خو بیدې کتاب دومره یا دآوری کوم چې انسان ډیر ضعیف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کیږي نو که چیرې ز ما په ژبه ، الفاظو یا د شعر په سیلابونو کښې او یا د شعر په قافیه کې او یا ردیف کې او یا د شعرونو په میزان کښې کوم کمي تاسو ګران لوستونکی ګورئ نو ماته په ګوته کړئ ځکه زه د ومړ شاعر یا عالم نه یم چې الفاظ مې د صرف او د نحوې او یا د پښتو ادب په ټولو اصولو برابر وي . دا هم نشي کیدی ولې د دري ژبې یو متل دی چې وائي : "از ریزه چه می خیزه" نو زه به څه یم او زما شعر به څه وي؟ خو مطلب دا چې زما معذرت ومنئ

په درناوی

غلام حضرت سمیسار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر او شعري رسالت

دشعر په هکله تراوسه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ يوناني او عنعنوي تعريف يې داسې دی: «شعر هغه وينا يا کلام دی چې وزن او قافيه لري» په پورتني تعريف کې وينو چې «وزن» او «قافيه» دشعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس د ازادو او بې قافيو شعرونو په رامنځ ته کېدو سره دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی نه دی. یو بل چا بیا د یو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو) په پام کې نیولو سره، داسې تعریف کړی دی:
«شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند د ښتینې انځور دی»، یا: «شعر په موزونو الفاظو د ټولنیزو پېښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس دی.»

په دغه تعریف کې ورته ځکه د پېښو دویم ځلي انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یوې ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیا یې د خپل احساس او تخیل د قوت په ملتیا نورو ته وړاندې کړی دی، چې په دې بیا ځلي انعکاس کې د شاعر مفکوره، احساس او ادراک غوڅ (قاطع) رول لري.

همدا رنګه یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته د ټولو یادونه زموږ اصلي موضوع اوږدوي په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې څو توکي ډېر ضروري دي:

۱: وزن او اهنګ، ۲: احساس او ادراک، —
۳: تخیل (شعریت)، ۴: ژورتاش

دلته د شعر له پورتنیو یادو شویو توکو نو له څېړنې او تفصیل څخه تېرېږو او داسې پوښتنه

«ب»

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځي ته کــو و چي «سبه شعر» او «سبکلي شعر» کوم دی ؟

بنايي ځيني خلک هغه شعر سبه او سبکلی وبولي چې هغه دا دبي فنونوله مخې په وزن او قافيه برابر وي او ټول شعري تلازمات، بديعي صنايع او د شعر فني مهارتونه پکې کار ول شوي وي. دا هريو په خپل وخت او خپل ځای درست او دي، خو دا او سني عصر ته پوره، صحيح اوسم ځواب نشي ور کولای.

نن موږ هغه شعرته سبه. او «سُبکلی» وايو چې خلکو ته سبه او سبکلی پيغام ولـري، او کوم شعرچې نور وته دا ډول پيغام ونه لـري ديو چا په عقيده : «پوازې دا نه چې دبې پيغامه شعـر شاعـر په هغې بې ځايه خپل وخت تبر کړی دی، بلکې زموږ وخت يې هم د هغې په لوستلـــو او اوريدلو بې ځايه مصرف کړې.»

دا خبره سمـه او ر سبتينې ده، دا سې شاعـران هم وي چې د هغوی دبې پيغامه شعـر و نـو. جنازې د هغـوی ترمـړ يني پخــوا پوره ته شوې وي .

لنډه خبره دا ده چې په شعر کې له شعریت او وزن سره جوخت د پیغام مسئله ډېره مهمه ده، ځکه چې یو لیکوال ویلي دي: «شاعر د ټولنې له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې له نورو او سپېدونکو څخه ډېر لوړ دی.»

هو کې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره یو ځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپیر لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه وینې چې نور یې نشي لیدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په ګرېوان وي د شاعر پر احساس ژور اغېز (اثر) ښندي او بیا یې د تخیل په ملتیا د شعر په ژبه نورو ته بیانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د زړه له تل څخه راپورته شوې وي، په غوږونو ښې لګېږي او په لوستونکي او اورېدونکي هم هغسې اغېز کوي. کوم چې شاعر د هغې د ژور تاثر له مخې دې ډول وینا ته اړ وتی (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنیز (اجتماعي) ژوند هینداره هم ویل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

داځکه هغسي چي هیندار ه عموماً شکلی او بدرنګ هرڅه په خپله بڼه څرګند وي، د غه رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولني بڼه او بد، لوړې اوژورې په ښه توګه انځور شوې وي. خو لکه څنګه چې د عادي هیندارې د ندهٔ یوازې اویوازې د شیانو په خپله بڼه ښودنه ده، خو د شعر او ادب هینداره د ټولنې د ښوا و بدو د څرګندولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دادی چې خلکو ته د خپلو بدمرغیو عامل اوله هغې ځنې د ژغورنې لار هم ورپه ګوته کوي او هغوی په ژوند کې پر مخ تګ، بدلون سمښت او ساز ښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعري رسالت په ارتباط د خپلو خبرو لړی په همدې ځای ختموم او په پای کې ددې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا دوېمه مجموعه «وژاړم که و خاندم؟» چې ستاسې مخې ته پرته ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت په عیني او واقعي بڼه انځور شوی او دیو ملي او اولسي شاعر په توګه یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعری رسالت د ښه ښه سرته رسولی دی.

پ ه د ر باوی
۲۰۳ رغوید
پېښور - صدر- ۱۳۶۴ د لیندی ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دی شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سبحان[۲] دی

لمر سپوږمۍ دې نوښې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولی دې اسما[۴]ن دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په حُکم و اسما[۳]نونو کې عیان[۷] دی

د مخلوق په سینه روح کړی ورد ننه
هر مخلوق دې په جدا لسان[۳] گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دې خپل دی
ته خالق یې د مخلوق د اسې بیان دی

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لړزان دی

ستا په لطف او کرم به آسانیږي
هغه کار چې لویه خدایه ځومره ګران دی

زه ستمګار د ګناهو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان دی

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړی په قران دی
چې ښکاره لکه د لمر په ټول جهان دی

ما یې نوم نه صدقه سپند سپیلنی کړی
چې یې نوم د محمد آخر زمان دی

هسې جګ مقام ورکړی خپل خالق دی
چې په واړو انبیاؤ وکې سلطان دی

که موسی په کوه طور کې کړی راز دی
اقا کړی ملاقات په لامکان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

ځومره کران، ځومره نازبین په پاک الله دی
په خاطر سره چا پید اچې دا جهان دی

که تورات، انجیل، زبور دی نازل شوي
نازل کړی خدای په ده باندې قرآن دی

که سیمسگار کامه وال کیږ دغم گرداب کښې
پیغمبر امام د مرسلانو چې جانان دی

○ ○ ○

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کږ

په سپین مخ دې ښکلې ښومره زیب کا تور زلفان کږ
په نظر د عاشقانو دي ماران کږ

خپله ګل یې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظیم دي ټول ګلان کږ

کږ رقیب او کږ غماز شته په جهان کښې
خدایه مه کړې عاشقانو ته یاران کږ

کږې ورځې کږې توري د ابروان دي
ګټه او بنګي مې را دروي په ګریوان کږ

یو راتګ د عزرائیل زما په ځان شي
چې راپورته کړي یو ځل د وه چشمان کږ

په صورت مې زلزله ته پیدا شي
ګرفتار مې شي زړګې په یو لړزان کږ

ویره هسې مې په تن باندې پیدا شي
لکه وي څوک لاهو شوی په طوفان کږ

په دقیق صورت اشعار لیکه «سمیسار»
شته جهان کښې هوی شګافه شاعران کږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

١

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د دېرو معلوماتو راسخن دی

که د خمکې په مخ چاپ واړه جهان گرځه
معزز او محترم یې خپل مسکن دی

که دنیا کې بحر و بر باغ وچمن شي
زما زړه کې د وطن باغ وچمن دی

که خوک باعث د گل گلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه گلشن دی

که بل ملک ته وایي سهوه کړ ختن دی
هغه ملک د افغانانو جوړ ختن دی

که زاغان د بلبلانو په جوړ نگړه
مخ یې ستوري شه نن سبا یې تري رفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته پاتې نه انګرېز او سکندر شو
هر اغیار لره اغوستې دې کفن دی

دا متل دی د نړۍ ور کلي کله کیږي
ورته ګوره د زاغانو ځنکدن دی

هر نیکه یې مونږ ته د هر دښمن بته
هرې ښتهې تښتولی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې روسان قوم ځپن دی

دا زمونږ د عملونو نتیجه وه
چې خفه رانه خالق غني څښتن دی

که نفاق ورکړو دې زمونږ کاروه
نن جبران یې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق سانده راټول شئ
داسې سوال، داسې زارۍ، داسې ګفتن دی

تور زاغان د وطن وباسئ په نعره
دا افغان خو ازادي او یا کشتن دی

که شئ پاتې اسارت مهاجرت کښې
بیا لایق دا ستا په سهخاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یکړی ی شملې به پرېږدو جینکو ته
سور سالو مې له ناکامه اغوستی دی

نوم به ورک د افغانانو په جهان شي
بیا به څه کړم که وجود مې خوندي پلن دی

دا مصرې په وینو سرې لیکي سپینسګر دی
سپینه ورځ یې په چشمانو کښې خفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زېبست روڼګار زما دی
ستا د حسن په الفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګلاب یم
ستا د مینې په وفا اعتبار زما دی

هره ورځ مې د اخـتر شپه مې برات دی
خوشحالي ده که خندا روڼګار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم اِنکار زما دی

خانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړی صفت ښکار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی ستړی شوی
سروی قد، ګل اندام دلدار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سیل بین ئې د سینې ربا غېچې شوم
هغه سُنبلی د نګه غاړه یار زما دی

که ستمګار مې تخلص دی عربي کې
منځه کړې په پښتو شعار زما دی

زه وطن خومور یمه

زه وطن خومور یمه دستاسو قدردان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زه په درد وغم کې د ظالم په ظلم ګیره یم
ما ځنې ځانونه کړئ په هسې رنګ قربان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زما په ازادی کښې ډېر خوند ونه اومزې شته دي
توره ټوپک واخلئ د دښمنان کړئ ګرېزان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړئ
پرېږدئ نور کار ونه په ما ګران بچو
ګرم کړئ جهاد په مثال ای دلوی افغان بچو

سترګی خلکه پورته کړم دنیا او دنیا والو ته
لوېږئ د حیا نه مې په څمکه د اچشمان بچو
ګرم کړئ جهاد په مثال ای دلوی افغان بچو

نه ستاسې وطن یم حیثیت هم دیو مور لرم
ما کړئ ستاره هسې رنګه د ابیان بچو
ګرم کړئ جهاد په مثال ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پېغاره ګدائي کړم
د خوبانو شونډو سترګو سودائي کړم

چې ملالت ته د اشنا په کوم هنر ځم
هغه شپه په اِستغنا رکې سبائي کړم

که زه وسنیم خپل یار ته چې پرهر دی
دغه کار به زه په ژوندکې تنهائي کړم

څوک یې زلفې کړې زنندی څوک یې ماران کړل
زه یې خپل قاتل په ژوندکې مدائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکائي کړم

دا قانون دی چې غوټې د اُومید په ستر کو کوری
ستا د مخ شعلو ته څنکه بینائي کړم

انتظار زما د ستر کو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د ستر کو ښلائي کړم

که پتنګ په شمع ځان سو ځول غواړی
زه سیمتار هم په دې شغل آشنائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

څنګه ښایسته ښکلې ښکارېږي د ګلونو سره
زلفان یې زېب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

بانړې غاړه په قدرت د هغه چا جوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان یې زېب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

زه دې صفت د تورو سترګو جادوګرو وکړم
یادې لبان په قلم ښکل کړم د شعرونو سره
زلفان دې زېب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو ړ کې
شومه بزباد په حال خراب د شوګیر ونو سره
زلفان لې زېب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

ستا په دیدن به شم تازه دګل وهلو په شان
زړه تازه کېږی په دیدن د دیدنونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مَخ د شنوخالونو سره

دکامه وال شیمشار سلامت ته یوځل لاس پوره کړه
سودا مې نشته دجنتاو د ونه خونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

چې قلم په لاس کې واخلمه حیران شم
چې څه و لیکم په کومه لار روان شم

لیونی شوم د خپل ځان سره کړېږم
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چې ترنه بیه
راغلهٔ خدایه په مونږ خر نکه وختو

مونږ ته پاتې لکه ګل غوندې وطن دی
چې د ټولو افغانانو یو مسکن دی

داهلوکې مې د پلار او د نیکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پرانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې مونږه ورونه افغانان یو
ځکه دا چې مونږ سوچه مسلمانان یو

یو مو دین یو مو مذهب یو مو اسلام دی
موجوده په دې حالاتو ستاسو سپام دی

یو وطن دی یکې شل دی حکومتونه
لوی ګرداب کې د نفاق وهو موجونه

داسې وشي د ښمن پاتې سلامت شي
زمونږ منځ کې یو د بله عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغیار شي

په مرګ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
لکه شمع ویلې کېږمه ابتر شم

مونږه وایو چې کامیابه دې جهاد شي
دا وطن دا فغانانو دې آزاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شی
کله بار زموږ د منځه د نفاق شی

هر یو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاق زموږ له منځه اوا ره شی

پاک قانون زموږ په کښې یو قرآن دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړنه کړې
بدخواهانو ته مې خدایه چې پرنه کړې

زه ستمګار ریم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنی

په فکر ونو په سوچونو لیونی شوم
لیونتوب خوځه یې عار ندی خندنی شوم

که مې عمر د څلوېښت ـ پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تېرېږي
زما خیال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یو چکر لکه د فلم سپلانی شوم

تګ راتګ په سترګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاړه ایښود وکې تمکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش یه نوم ساری وهم چې حق شناس یم
حقیقت کې د دې نوم نه سپلنی شوم

مدحه خان د زمانې په رو رویش کې
نه لقمان او پخمان چې بولان شوم

ز سیمسار[۲] مبنکر کیږدی د ګناه نه شم
مبتوعث نه کنار ګار نه سبزن شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانې

ستا تورې زلفانې په ما ګرانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

تار دې د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته بې اندازه قدردانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

سر به ور ته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته را ستل کله اسانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

زیب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د سترګو نه روانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تړلی دي زلفانو دي
دا غزل دي مینې کسه د مینې اداګانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زموږ قبله زموږ مکه زموږ ایمان وطنه!
زموږ ننګ زموږ غیرت زموږ ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال او احمد شاه او میرویس خان وطنه!
زموږ ننګ زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پوره شوي ازادۍ دپاره
سر ونه ښتولو نذر کړي دخوښۍ دپاره
ستا ازادي زموږ ارزو دپاک سبحان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

ستا په اغیارو ملحدانو سر و روسانو باندې
حلقه په غوږ وکړو نستو غلامانو باندې
هره حمله دمرګ استا ځي دی جانان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

نه یو دشرق او نه دغرب وطن ازا دغواړو
موږ په توره په قلم هسې جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي درقربان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اغیارو اول وار، دویم وار، دریم وار نه دی
دلته چنګېز او نه انګرېز او بل ایستار نه دی
وخت خوبه واخلي خو ده فتحه د افغانستان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

دا دی کېږد ونګی ازادی او استقلال دی زموږ
په جهاني شپېتم کتلی دا استقبال دی زموږ
شي به څخ تورې امریکا او هم روستان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

وایي شیمېتار چې شوی ازاد بیا به قدم کېږدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کېږدم
ای د دادې او د بابا افغانستانه وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو یو څو ورځې ژوندون
هغه هم شولو هوسۍ په شمېره توَن

کله درد او کله غم او کله رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض دی د تاعون

یو بې غم به په انسان کښې پیدا نه کړې
که جهان ور پسې چاڼ کړې یون په یون

که ثابت دې څوک بې غمه کړ وا نشان نه کې
هسې وایه چې حیوان دی په مضمون

څه کړم مې او څه یخنۍ او څه نیستي شوه
عمرواره شولو تېر په یو جنون

کله جوړ کله ناجوړ یې هسې بو یه
چې ژوندون ورځنې جوړ شي د مجنون

ای ستمګاره توري خاورې په سر تو له
پسانې د ربا سندې وکړلې ملخون

(c) ketabton.com: The Digital Library

درحم!

د زړګي صبر مې نه شي برابر درحم
که په پښو مې څوك وهي زه به په سردرحم

کلی کور را ته داورغونکي شو
ګلابي رنګ مې تك تورغونکي شو
ته کل زما په خدای چې یوچکر درحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

رنګ مې زیړ لکه زعفران شو مه زه
بې لتانه په جهان کې سرګردان شو مه
سوځېدلی یم په اور سوی ځیګر درحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مې پټې دخپل وصال کېده
يوه نښه مې په زړه دخپل جمال کېده
لاس وښې مې دي ستهلې په بحر درحم
د زړګي صبر مي نشي برابر د رحم

کامه وال ستمګار به کله ستا رفيق شي اشنا
چې شعر و شاعرۍ کې سنه دقيق شي اشنا
دم په دم به دې سلام ته هر سحر د رحم
دزړګي صبر مي نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزو

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما دسترګو تورو په ما ګرانو

اجازت دځو خبرو راکړئ ما ته
چې په نظم ئې تحریر کړم وایم تاته

پاتې شوی دکاروانه چې پښتون دی
ځکه حال ئې په نړۍ کې نن زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې یو دبل لید لوته مشتاق دي

څوک دحرص په نیشو کې شو غرقاب
زړه مې ځکه د دې غم نه شو کباب

څه مو شو په پوهه ورو کې مصروف
خرڅوی د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک د ننګونه چار تخم کړي تیار
چې رونغ ځان کړي لېوني وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدای یې ته وکړي پښتون سره مدت

ځوک په شرابو نیشه هسې پراته دي
چې یو شی وته سنظر کښې لس اته دي

د چا لاس کښې سګرټان چې کل وېل شي
وې بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې شو لو نصوار یان کوي نصوار
ځوک قوتر کښې لګوي غمې په شمار

څه حصه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه اشنا نه کوي ګذران

پاتې شوی جوارګر وایمه حال
صرفه نه کوي زما او ستا په مال

د چا پښو کښې ویې زنګونه کوي شور
صد افسوس دی په هسې پلار رمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خوړ نشته په ټولنه کې په بل قام
که نظر وکړو لیدل موږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانکي بابا ملنګ یم
روغ او جوړ یم خو پیسو پسې پتنګ یم

په آخره کې چې دوی شي لیونیان
زیارتونو کې پراته وي موطړیان

خدای د پاره لیدل په فکر کې عرقاب شئ
دې کارونو د فساد نه اِجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره ستر بیه کړئ
ور په لاس د خپل اُصولو سبیهه کړئ

د نفاق په اور به سوځو چې یو نه شو
د دنیا په هیڅ خوړ وبه ماړه نه شو

لیدل سر ونه خپل کړیوان کې ورډدر نکړئ
تور ی شپې نه څه علاج د نسباوون کړئ

نفساني خواهشات پریږدئ وطن یاد کړئ
دایمان په جذبو باندې جهاد کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او استقلال نمونږ ه حق دی
دغه نوم د هر انسان په خوله کې سبق دی

نه سپینګار کامه وال وایم لاس یې حق کړی
سبه د وا دان ادی دلوی نجمت کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

د زړه په سر مې دې ليکلي د اشنا خبرې
ماته مجرا دي په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل راته د يار د لوري شهد و شکر
کله لوېږي زما زړه باندې د چا خبرې

د يار ګنځل ماته ملهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف يوازې د ليلا خبرې

مينه خواوړ دی په دې اور کې سوځېدلی خوږمن
زما په ژوندکې دي د رمان دلربا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې ډېرې خوږې زړه نه ما خبرې غواړي
هغه خو ښې. خوږې خبرې يار ستا خبرې

خبرې نه دي زما رنځ ته يو دوا جوړ شي
ما ته پکار دي خپله يار د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږ نوې باندې
خبرې ستا شوې نغما يار د غُنچا خبرې

د کامه وال ستمګار زړو څه بدلبدلي نشي
که په جهان کې شي په شمار لس او اتيا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدګن

ستا په مینه کې سوزیږم بد مې حال دی
چې په مخ دې نن د تور وروز لفو جال دی

نرګس ستر ګې کتې نشه په ستر ګو
مخامخ ور ته لیدل د چا محال دی

نرې پوزه د الو انګی سیب دی
بر سره خیرې ګریوان دغه مې حال دی

که دې نوم دیا قوتې لبانو واخلم
خال د زنې مشترې دی او که خال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د يوا و د وه و يلو څه محال دی

نه پوهېږم چې دد واړو به دا حال وي
که زما غريب په برخه د غه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ماته خدای پېښ کړی دا جنجال دی

زه ستمګار به د رته فرش ستر ګې په لار کړم
که راشې دې يو د يدن زما په خيال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نيت مې کړی څو ګیلو ته دی
سور سالو په سر و لاسو نیولی مې زلوره دی

پاڅئ ورونو پاڅئ چې غزا ته ځو
هغه دوطن ښکلي هوا ته ځو
سره لاسونه، تور پېکی مې سوال دی پرکنوته دی

پېغلې جمعه شوې دجهاد په نوم
خپلو ځلمو ورونو د امداد په نوم
لوی لښکر جوړ شوی سردروته دی

• • •

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به د اغیارو اوازغلی کړم
یا به تور اوبل د خاوره وځلی کړم
بله خو څوک نه یم شان شوکت مي ملالو ته ندی

تورې سترګې سره لبان به څه د خوښی سره
ښه ښتو پکښ مي خوښ دی چلولو کي جلتي سره
څه چي څو ستمګران غوښ مي ستا دغه مصر وته دی
سور سالو په سرو لاسو نیولی مي زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښته

نوم دیار او در فیق دی جانان نښته
خاص د ښایسته بازان دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سر نه زار شی
که جهان ورپسې چاپېر کړم دوستان نښته

یو د بله په رندۍ او حیالۍ کې
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره هیڅ او کله جګ ښي
دغه کار دی د تا هلو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددی دهر دیارانو که خیر غواړی
موجوده په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې کڅې چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد څو انسان نشته

که دوستي که یارانه څو چل او ولاړی
دا نقصان زما او ستا د زمان نشته

د سیمګار اشعار که داوری پند به واخلي
په لوستو ددې کتاب کې تاوان نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځوکې خو د ومره زیات تیارنه وې
ز ېبو زینت ، په لباس هسې سینګارنه وې

داکومه وجه ده چا غېږې ولې؟
دا دومره زیات وانیه پرښېږې ولې؟
دا شوه معلومه چې حرامونه ا نګارنه وې
زېبو زینت ، په لباس هسې سینګار نه وې

خپله خوشالي شوې د بل غم نلري
په ز ړه څه رحم په قسم نلرې
ما خو پخوا کتلي وې چې اختیار نه وې
ز ېبو ز ینت په لباس هسې سینګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه تېر دي که یاد
پکې تېر نه دی صیاد

یو په زړه برخه د ومسره کلا نګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وي

ویل لیکل دي زموږ
څه پوهول دي زموږ

مخکې د نکر وې هسې سورلکه انارنه وي
زېبو زینت په لباس، هسې سینګارنه وي

که وار دې تېر شي اشنا
خیانت دې ګېر شي اشنا

خوسبه دې حیله په ګفتار چې د شیمتګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وي

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده!

سپینه لکه ګل ده هسې سپینه ده
څنګه ښه ښکاري چې حسینه ده

وه یې کتل ما ته په خوږو سترګو
مینه مې په زړه کې مینه مینه ده

هر قدم رفتار یې جوړ زړګوړی
روح، قلب و وجدان ته مې شرینه ده
څنګه ښه ښکاري چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه ناز و ادا کړي کرشمې
ژان د محبت ګټي ښه ګل چینه ده
څنګه ښه ښکار بڼي یې چې حسینه ده

لاړو د کوګل نه د ښیښتار نړهګی
وړی هغه چې چې ناز نینه ده
څنګه ښه ښکار بڼي یې چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونګي

نيټه شه پښتو ته ولو بره که ځان او چيټول غواړي
دوه برسونه جب ته کړه که ځان منوکړول غواړي

وابه خلي ماشوم په لاس دوه ورته بسکيټ واخله
بنې منګلي جامې ورله، يو ورته واسکټ واخله
زه خوښه پې هېرنه مه دجناب خوشحالول غواړي
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړي

نه کوم لياقت پکار، نه سند تحصيل کوري
ښه په غور مالو عادت هسې رنګ اپيل کوري
دم په دم پالش کوه که يار د ځان کول غواړي
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه میرزائې شته دی، نشته دی بل کار په تا
څه چې دا جناب وایي دا به وي روزګار په تا
هر قدر رېښې که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
دوه بړ سونه جیب ته کړه، که ځان نوکرول غواړي

دلته دا قانون دی اوس دې خوښه پکې خپله ده
ولې څه سکوت کوې، دې کې ګیله خپله ده
ور به شم ستمګار ته چې ته ځان رسوا کول غواړې
دوه بړ سونه جیب ته کړه، که ځان نوکرول غواړې

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره د زخمي زړه مي ملهم شه
خپله یاره لېرز زما سره همدم شه

جُدائي دې جو ړ سقر دی په ژوندون کې
څه پوښتنه مې د حال وکړه صنم شه

که نظر مې د چشمانو په رفتار دی
حرکت مې ستا په لوري هر قدم شه

چې ستا سترګو ته په بد نظر کا ته که
تف لعنت په هسې رنګ هغه آدم شه

که غمونه مې په سرا وري باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کې هر ماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن ته په بدو سترګو کوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله پياره
په اختر بدل دې ستا هر صبح دم شه

که يو دم دا ستا ديا ده ښم بې فکره
د سيمګارنړی پوټه - پوته قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داشناسترګي

څه کړم خدایه څه کړم دا ښا سترګې
نشتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

دې سترګو نه بې سترګو خوشالیږم
زه په هسې ژوند خدایږ وملالیږم
سترګو ته مې مخ کړه ښې حفا سترګې
نشتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

کله زه خوشاله بې د یاره یم
غم سره اشنا یم ناقراره یم
زه چې مې ارمان د دلربا سترګې
نشتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
یو څخه او څپته د دې عنبرګو شي
د وسترګې د دوه سترګو د واسترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

برخه د سیمګسار ده کامه وال چې دی
ژوندی په آخر دی پر زوال چې دی
وخت د څنګه کې راښکاره کړه سیمګلاسترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال و ځواب

وا وره جلی وا وره زه دې حسن د یوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلی زه دې پروانه کړمه

ج : ځه هلکه لاړ شه ته زما د مینې سیال نه یې
زه چې تا ته ګورم ته لایق مې د جنال نه یې
بې موجبه دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلی زه دې پروانه کړمه

س : زه خو یو زلمی یم ولې ما ځنې نفرت کوې
خوږمره دې توهین کړمه ولې عداوت کوې
ستا ښکلې ژوندون به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلی زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور اوربل او سره لبان لرم
مینه د وطن دا نا دی زړه کې ارمان لرم
پټه پټه ژاړم د ژړا سنه کړمه
سوزې مې په اوربې هسې رنګ دې پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې زه قسم په کردګار کوم
تمدستې روان یمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم یا به سر دا نه وانه کړمه
سوزې مې او رکې جلې زه دې پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته زه دستا هغه لیلا یمه
ته چې کوې دا مینه زه په تا شیدا یمه
وطن که دې ازاد کړو زه بیا زلفې شانه کړمه
سوزی مې په اورکې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ت: لاړمه محبوبې ستا دُعاته انتظارکوم
ستا مینه په زړه کښې په د سینې بکوزارکوم
هیر ه به حیات کې کله ستا هغه تانه کړمه
سوزمه په اورکې جلی زه دې پروانه کړمه

ځ: که راذې وړه ګلان دانادی زما د یاره
بیابه دې مېلمه کړمه زما د مینې یاره
د ربه د سوکو سشو نله وسرونه شکرانه کړمه
سوزمه په اورکې جلی زه دې پروانه کړمه

س: بیا که دې رایاد شي کامه وال شمیتا ر
هغه یو غریب سنګر شوای وال شمیتا ر
پتوله شاعري قلم کاغذ په نذرانه کړمه
سوزمه په اورکې جلی زه دې پروانه کړمهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

۷

په نا روچي د بلبل نشي بيدا رته
څه بې لاس به شي پخپل عهد اقرار ته

د بې پېچو مي دي په محکې کوزا وپاس شته
د شيطان د وسوسه شوي بېزار ته

چې جواب د ديوکوهتوال کولی نه شي۔
بيا به څه کړي په حضور د پاک غفار ته

دلته تا لره اختيار دی که ښه بد کړې
هلته هيڅ نه شي کولی خپل اختيار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندی ژبه
حقیقت خپله سنکاره به کړي په جارته

یو نښه کښي وي دلمر وړانګي رانبکته
دکوم بد و به خڅرنګ وکړي انکارته

د عمل پرچه په لاس کي درله را شي
که ولي وی که بد او که فنکارته

زه شیهشګار څوکنا کاریم لوبه خدایه
عفوه وکړي په خاطر د پاک رویدارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مې په تاریخ کې د افغان او مسلمان دی
لا اله الا الله دا زمونږ ایمان دی

شپږ زرن تاریخ مې په نړۍ کې لوی مقام لري
څلور کنجه دنیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلېدونکی لکه لمر چې په اسمان دی
لا اله الا الله دا زمونږ ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې د غیرت یمه
زه خو افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازۍ کې مونږ ورکړی امتحان دی
لا اله الا الله دا زمونږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مورقبضې د «پانی پت» او دغزا کرې
داللو- للوپه ځای پرماته سنې صفاکړې
تورن . که تو پک دی ننګ ناموس د مسلمانی
لااِلٰه الا الله دا ز مونږ ایمان دی

پاکه عقیده ده ستمګار او کامه والې سره
داخو نه ارزوده دغریب سنګرسرا کوالې سره
شپه او ورځ مې سوال دا زادی له پاک سبحان دی
لااِلٰهُ الا الله دا ز مونږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

سترګې انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

راغله بیرته لاړه په دې لاره کې
ګل وه ما ته خار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

مسته وه دلداره دلربا زما
ورک د زړه قرار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دي
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تیر که د حسین او ربه
کم نظر ستمګار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن به وایم

ز ه چې پیدا شوی یم په کوم ګلو ګلشن کې
وطن ـ وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم یې ایمان ګڼم
ځان د خپل وطن بولم وطن هم د خپل ځان ګڼم
خاپوړې مې دي کړې د خپل نیکه مسکن کې
وطن ـ وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن ازاد ومه شکر زه هسې ځوانان لرم
عزم چې فولاد د لري هغه آتڼګانګان لرم
راولی سپرلی به زموږ په چمن کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دا نا دی بنه ده
سل ځله بهتره ځنکدن کښې تري سلکي بنه ده
وګوره شاعره کم وزیات مې په سخن کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

خدایه ملګری مسلمانو مجاهد وشي
سر یې په تلی کې ته شاهد د شواهد وشي
وګوري ستمګار د ازا دی هغه اتت کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سينه کې په لړزان سکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سکاري

بلبلان زيب کا په ګلشن د ګلو
بې د بلبلو ګلشن ويران سکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سکاري

چې عاشقان شي معشوقو نه جدا
ژوندون د دواړو په خفګان سکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سر په بدل
دغه دستور را ته ارزان ښکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان ښکاري

که مري خو مړ شه انا دې په نامه
مرګ د جهاد ډېر قدر دان ښکاري
ګلشت د ګلوکې زاغان ښکاري

مرګ خو بهتر د غلامۍ ځني دی
ستمګاره سپک پکې انسان ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهيده!

وينه دې زيب کا لکه لعل د بدخشان شهيده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهيده

ستا شهادت دخپل هيوا د دازادۍ په خاطر
دکونډو رنډو يتيمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصيب دې سبه جنت حورې غلمان شهيده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهيده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی پاتې شو
مخ دې تاریخ ته لکه ګل یو سبا پاتې شو
د هرچا سر کې لکه تاج یې دا افغان شهید!
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهید!

بدل به وا خلي یو په لس مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنګان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده!

وائي شیشګار کامه واک چې زیره سپینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړي خدای څو مره عزت دې پخپل شان شهید!
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر خدایه

شکر۔ شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
بیا په دین د محمدؐ اخر زمان کړم

په مذهب دی د «نعمان» کړم افتخار دی
ډېر ممنون یم چې لایق دې د احسان کړم

چې هر دم مې کلمه په خوله جاري وي
فراموش به کله دا په دې جهان کړم

هسې رنګ احسان دی کړی یم خوشاله
په دې عمر دی خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، او نه هندو او نه بل څه یم
شکر خدایه مسلمان چې دی عیان کړم

چې پیدا دی مسلمان کړم رضا مند یم
اُمتي دې د هغه ښکلی جانان کړم

په قدم د خپل پیشوا مې رهبري کړي
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دوا ړو کوښنو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرغ

سبه محبت مینه پیدا مې د وطن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره که

سر خوږي جار د خپل قام ځني شه
شاعري جوړ مې کلام ځني شه
د هر دښمن ګکرې خاورې د دهن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

ټول افغانان کړي لکه ورور د پښتانه
سبه خوږیدلي د ګلو تو پښتانه
نسه مجهني په جهان کې د هر فن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې دجهان مسلمانان غواړم
بېرغ اوچت په نړۍ کې دا انګيان غواړم

عمل ملګری مې خاوند د دهن سره کـــه
حسد کینه مې د مــذهب هغه د ښمن سره کـه

یمه شیمشاربیا کامه وال په رښتیا
قبول مې ربه کړې دا سوال په رښتیا

دا زادی نفس ملګری ځنګدن سـره کـه
حسد کینـه مې د مــذهب هغه د ښمن سره کـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دامنم چې دې دحُسن باغ سسوړی
هر شاعر دې په ستا بلوکې مجبوړی

سبه سپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
یولحظه دې جدایي ماته تنوردی

چې ستاسترګی مي په سترګوکښې راشی
هغه ورځ مي ژوند پښا ني د منصوړدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لپید و باندې سروړی

د دنیا فانی حیات به وا پرته تېر شی
محبت په صداقت باندې ضروړ دی

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضی پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې پخپله مددګیر شی
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای شیمسګاره چې د بل صداقت غواړې
دغه شعر خو تاله هم خپله پېغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو
دُنیاګ

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغلـه
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغلـه

داتصور دی اوکه خوب اوکه دخیال دنیا ده
په نڼ اکبت دګلو لخته چې په ما راغلـه
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغلـه

چې انتظار به مې کولو په ګلو ګلو نو
شپې شولې تیرې دغمونو چې سبا راغلـه
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شوګیر ونه وه ډېر واړه شو تېر په تېره
دخوشالۍ ورځې دي چې په وفا راغله
دارمانو نو دُنیا هغه لیلا راغلـه

زلفې بالښت جوړې کړه ستمګاره سرېږې کېده
ستا دعمر ونو ارمان چې دي په خوا راغله
دارمانو نو دُنیا هغـه لیلا راغلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داگستان

هغه روح ته مې هزار بارې سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننگ او نام دی

چې ښتر يې خپل سر کړی وی دښمن ته
هغه وينې هر زړي ته احترام دی

چې مطلب يې د مذهب وطن دفاع وي
هغه گُل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
دغه قام خو په نړی کښې بس يو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دړا شی د ښمن ته پخپله کټ کې
هغه دم لوبد لی بویه مات بې کام دی

ننګ و نام، غیرت. همت دافغان برخه
بعضې خلکو لګولی پرې لیلام دی

وطن کېږد ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګېږی
شفقت دې په اسلام باندی مدام دی

نوم اثار یې په نړۍ کی هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان خومره بدنام دی

خدایه فتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کی دجهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړي
لاس نیولی مې خالقه صبح وشام دی

زهر ستا یې دعسلو په پیالو کې
چې بنیادیې په درواغو کې تمام دی

یوه ښېنه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کار یې سراب ورکې یې انجام دی

ته معاون شې لو یه خدایه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وارو دوستانو
چې سرحد یې محمد علیه السلام دی

ازادي او کامیابي کړه نصیب برخه
په سر تورې مې را وړې دا پېغام دی

زه شیدا یم کامه وال شعرونه وایم
پیر زما حضرت غوث هغه ګلستام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پروا کـه !

که لـه سترګـو مې خـوناب ځي څه پروا که
که دځنګه مې جنـاب ځي څـه پروا که

ما ته خپلو سترګو غم کـړ لی زړه کي
کـه د سترګـو مې سيلاب ځي څه پـروا که

هغـه مخ چې د ګلاب ځني ښايسـته دی
که مې اوښکي پېچو تاب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوند کې سوکالی او ارام غواړي
که داو سبکې مې سیلاب ځي څه پروا که

د حسینو جبینو کار جور و ستم دی
معشوقې که په عِتاب ځي څه پروا که

که خندا که خوشالي حُسن او نازدی
که په برخه د جناب ځي څه پروا که

ای سیمینگاره! سر دیار د سره ځارکه
هر نفس لکه حُباب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوطن مینه

زه د عشق قانون کې د مجنون په شان وتلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سبز لی یم

زه د خوب خندا او د هوس څه پروا ګیر نه یم
زه د چا د زلفو په دامونو کې اسیر نه یم
مینې د وطن کې یو مقام ته رسېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سبز لی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانه ضرورت د داروګانو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې نیټې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې غم کې بدلی یم
سرپه صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

مانه ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هرطرف ته سترګو کې وطن راته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو که بدلی یم
سرپه صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهۍ کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سرپه صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم راته ژړېږي
د ستړګو او سکې مې بهېږي

که مې حالات د ځنکدن وي
ستا په لیدو به خدایږ جوړېږمه
یا مې دُنیا څخه رفتن وي
ستا په لیدو به خدایږ جوړېږمه

نادانه زړه که صبروم کله صبرېږي
د ستړګو او سکې مي بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کل دې ماته یو دوا ده
ماپه فالې لیدلی فال دی

زماپه دې باندې رضا ده
ماپه فالې لیدلی فال دی

دزړه په درد مې یوالته خپله پوهېږي
دسترګو او ښکې مې بهېږي

زما حیات ستا په حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
دژوند سمون به زما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
شعر دستمګار لکه فانوس غوندې بلېږي
دسترګو اوښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِقرار

چې زړه مې تاله درکړو اختیار دستا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

حُسن د دنیا کې شته دی خو هسې حُسن نه دی
لکه د لمر او د سپوږمۍ هسې ښکلا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

سترګې نرګس ګلُونه په قدم جوړې چې دیا
کتړې هغو سترګو ته طاقت د رڼا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نغمه خوان د حُسن یم په نظم و سر یمه
بېرې کېنځل دې ما ته زما ترې وار دې
خوشحاله ستا نصیب شه غم دې زما دې

چې دې سیمگر نه زړه کې په رو چشمانو وړې
خون مې د یار د غاړې اقرار زما دې
خوشحاله ستا نصیب شه غم دې زما دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیارسی

د ذړه کی سر له تیارسی و لاړه یمه
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادی

زما لا لیه څه جهاد کړه
وطن زموږ خپل آزاد کړه
په خلیل الله دی باعتماد کړه
واړه دښمن دی خدای برباد کړه

ته په مورچل کی زه ولاړه یم په زاری
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادی

مور په دښمن کی باندې کړه بوره
ورته ښکاره کړه خپله توره
مینه دی ما ته ده منظوره
دښمن ویستو نه که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک دې د سيالۍ
جهاد له څې هغه مجاز له څې دازا دې

زه به راستا يم انتظار
تيوسې به وکړم ړښتينګار
په بل چا نه کړم اعتبار
ځان به کړم ستا د غاړې هار

د کاميابۍ اواز دې راشه په تا دې
جهاد له څې، هغه مجاز له څې دازادۍ
د زړګي سره ستا رسي ولاړ يمه
جهاد له څې هغه مجاز له څې دازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تیر شوا و تیریږي تجربه شي
د دُنیا که حال بدلیږي تجربه شي

د سختیو او تنګ دستۍ وختونه کم وي
نه سیوو ته قانع کیږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف ته او بریږي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه سړه کړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ايساريږي تېر به شي

ستړي په يوالله شه په خود ئ کې
جهان وارپرې ګړ خير يږي تېر به شي

وخت تابع کړه دخپل ځان مذهب مشه
پس دهر شي سباکېږي تېر به شي

مشکلاتو ته صرف يو عزم په کار دی
هرمشکل دې اسانېږي تېر به شي

مدوجزر سدو رخ په لوی ګرداب کې
ستمګار بيا هم خوشالېږي تېر به شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژبه قلم زما

مینه زما نړه کې مینه مینه د وطن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

مینه د سر و زر و مال دولت راځنې هېر کړه
خوله کې مې سبق سبق نوم د چپل ګلشن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلک که څه غواړي هر څه غواړي دې
زه خو بل څه نه غواړم آزاد زما چمن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د ر ته لاسونه خپل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دغه امین دې هغې
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د ستمگار او کامه وال په زړه
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې شي
داڅ به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاکي ته!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هرڅه باطن پلنګه

وهه، وژنه، لوټ-تالان جوړ کړه تیاره ده
یوه ورځ به شي را خلاص د لوی ګړنګه

لکه مخ به کوټي مروړې وخت به تېر وي
بیا پښېمانه وایه وایه چې وه څنګه؟

لکه اوس چې دې په نور وتنګه کړې
دا دُنیا به هم په تاشي یو ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولس ی مرۍ نو څه پروا که
خبر دئ تا ته که نن جمع لویه پنګه

ستا سو نوک قدرې سور شه چې وبال دئ
که نور څوک هزاران تېر شو له خدنګه

وخت تېر بنی اعتبار چا لره نشته
تاریخ ګوره د چنګېز نه تر فرنګه

د افغان اولس به یو ورځ یوا واز شي
ته به پاتې شې خوله وازا سمان ته چینګه

د ابهیر د پرګنو او اولسونو
شه تر فیان دار دې له یوه د رنګه

د سیمګار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نور لشه سون یدن از زده کړه پتنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
پخپل دین کښې محبت د پننګانو

هغه مینې ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وې چې د بورا او د ګلانو

د مجاز او مادي مینې مې سوزان کړه
ماشمار کړې په خپل نیکو بندګانو

دغه زړه مې د دنیا له عشقه مور کړې
چې لاړ نه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کرم اوڅه وایم پتول به ستاوي
د مالك په مخکې څه حال د بندیانو

نسې بخت مې په سر کېښاوه رحمانه
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

دریا اوتظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمیسګار زړګي ته قرار ورکړي
د ټم جنسو شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزړه برخونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول

راز به د زړه چا ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تیر شي
زما به کله د غه هیر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ستمګار لیکل ویل دي
دچا په غوږ کې اورول دي
د زړه برجونه زلزله کې را ایسار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نښان د آزادۍ [١]

خوښ مې نږې کېښې نوم نښان [١] د آزادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د آزادۍ

نه غلامي پېژنم نه ومه غلام کله
نه مې اورېدلی دی دا رنګې کلام کله
ژوندی دی په دنیا کې قدردان د آزادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د آزادۍ

زه یمه افغان [٢] چې مسلمان یمه
لمر غوندې ښکاره په ټول جهان [٣] یمه
تاریخ مې شهادت په امتحان د آزادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د آزادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

—

ورک دې اسارت شي استغنار سره
ژوند د انسانوشي د بار سره
جنګيږي په سنګر مجاهدان دازا دي
سر و مال مې د واړه شه قربان نازا دي

يا قدم په لاس کې يا توره په سنګر
دواړه يو جهاد دی وايم په هنر
ستمګاره نام نويس که شاعران دازاد ی
سر و مال مې د واړه شه قربان دازاد ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

داڅه دي؟

چې لاسونه دې زما په وینو سره دي
بې وقوفه راته بیا وایې داڅه دي؟

ته چې ما نه محبت غواړې په زوره
داویل دې بېرته واخله چې کاږه دي

زه افغان یم محبت د هغه چا کړم
چې جذبات یې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې ستنه سنوراکړې اوغړغونه
دا په زهرو کې لړلي داخواږه دي۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوږو غوږو نه غولېږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخه دي

خط و سیر دې را معلوم چې کوم خوا درومي
چې څه غواړې سبه پوهېږم چې دا څه دي؟

هیڅ منزله ته نه رسېږي چې کوڼ بار روي
داویل د پخوانو څو مره پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه غمونه د ستمګار په زړه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ګلاب ته

ګل ګلاب په رښتیا چې ته حسین یې
په ګلانو کښې پاچا ته په یقین یې

مګر ستا مقایسه د خپل دلبر کړم
ما ته ښکاري په دویم نمبر تعین یې

یار بېرته د زخمي زړه دوا خفه مه شي
ته یوازې د عاشق د زړه تسکین یې

زه خپل یار ته یم مایل و ستا ته نه یم
ولې ما سره په دې سخن بدبین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مسنم چې رنګ او بوی دې دواړه ښه دي
مګر ته زما په یار باندې مئین یې

که دې مدحه په قلم جهان ته پېش کړم
زما یاره په زړګي باندې سنګین یې

ای ستمګاره ! که هزار صفت یې وکړي
ته بیا هم دخپل اشنا مخکې ښتوهین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

موږ په هیواد کښې نا انسانه سره روسانه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامانه منو

دغه وطن د ښنو زمرو د افغانانو وطن
دا په اسیا کښې د سوچه مسلمانانو وطن
غیرله قرانه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شئ کیدلی نشم
په هیڅ سترګو نه یوالوته کتلی نشم
سر سپلنی شه د اغیار وخت فرمان نه منو
حلقه په غوږ و کړو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مځکه هغه سیند پکې نه و ، سر و نه تنذرانه د وطن
بیا په هر لوري لوستل کېږي ترانه د وطن
پېغلې به وایي په مسرو کې چې بل څوان نه منو
حلقه په غوږ وګو نسته غلامان نه منو

سنیمستان و لیکه مسرۍ په وینو سرې و لیکه!
د اتفاق او اتحاد سنا یسته ناری و لیکه!
د ځان ځانې سیلاب به مونږه دې په ځان نه منو
حلقه په غوږ وګو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ګرم نه دی

دګناپیټی مې پروت په سر دغردی
ما څوک کړی په هیلو ترینه ونه دی

ملامت یم مخ مې تور او خجالت یم
ښه معلوم ده ته ستا امر معتبر دی

ما د نفس شیطان منلی بل ګرم نه دی
ښه پوهیږم ځمکه له ندی اسمان بر دی

بې وقوف چې څوک جسوئ په زړه بدل کړي
دا متل دین او دنیا ته یې منظر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ښو سره ځان سره واخله لوی مشکل شته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هېڅ بل پکار نشي
که زما پېدې لیکلو دې باور دی

چې دې یو دیوال وي مخ او بل دې شانه
نیک عمل در ته بیا هلته جوړاختر دی

زه سیمگار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مي خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

د زړګي سره کړوي مې څـــلـه؟
د سترګو تـوره څورو ي مې څلـه؟

د جبين خال دې ګانه کړې يمه
په تار د زلفو زنګوي مې څـــلـه؟

پو ځلي مـا ته موسکا غوندې شـــه
ګرانه په هجر سوځوې مې څلـــه؟
د سترګو توره څورو ي مې څـــلـه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مُهر مې په خوله وهلی
د ژوند جونګړه ړنګوې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

د ستمګار سر و مال قربان درنه شه
بلا دې واخلم کړوې وینا مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تېغ قلم قلم که
چې د ستر ګو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز نږدې زړه مې رپيږي
دا رفتار يې د کوم ځای ځني رقم که

دا دا او ناز خو نشته سبا پېږو کې
سپين سهار لې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعرې کړم
بيا به وايي مخلوق چې دا يې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې حسن خداى وركړى مې دلبر ته
شاعران يې صفتونه دم په دم كه

كه كړم وقفه شاعري ديار صفت ته
بيا به واړه فشارونه سبه محكم كه

چې په وخت كښې د سفر مې حاضر نه شي
دا زخمي زړګى به څوك زما ملهم كه

د وكيل ستمګار د زړه آرامه راشه
ستا راتګ ته دې خداى ټول كارونه سم كه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا سشوه
پلار د ځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ورور د ورور د ورور د وینو ته ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه زما شوه

جینک او تیټ به درته کېږي که پوهېږې
تر هغې چې بې حاصله مُدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قدر نکشته د سرو، پیسې خوږې دي
نازل شوې چې په موږ د غه بلا شوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کنار مې خکه خوښه د اشنا شوه

د سیمګار قلم په لاس او بنګې کړیوا کې
بې د ځای نه شوې ځای رضا د ستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاریدل
سنه دي

مینه محبت کښې داشنا نه ځاریدل سنه دي
دارته د منصور په نز اکت باندې ختل سنه دي

پاکه عقیده او یو اخلاص د ځان ملګري که
نیت د ابراهیم حلالیدل د اسماعیل سنه دي
دارته د منصور په نز اکت باندې ختل سنه دي

...ر ونهي د واړه په چپل ځان باندې تطبق کړه
...اک واړه اِسمونه یا د ول د پاک جلیل سبه دي
...ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

...نه عیش عشرت
...نا په دغه کار د هر کار نه کېږ بېدل سنه دي
...ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

...ذله ای ستمګاره ! څه ته سبه کړه د بازار ځني
...نه کېږې و نه در ته دلته ژړېدل سبه دي
...ر ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونچه د ګلو

څانګې چې جوړې کړې په اېښی کښې په چکر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

سترګې چې تورې په کجل کړه
رفتار دې نڅې کړې په مزل که
عاشقۍ ستې په تورا وې بل که

دنيا پير شه په شکل تېزې په هنر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ثانيه طاهره الري بيان
هغه رته ولاړه په انتظار.
په کوم طرف لري اختيار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب دې په نزاکت په کړو وړو راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

هار یې په غاړه د سرو زرو
سترګې په شان د جام ګوهرو
حال مې د مړو ځنې بتر وه
پنځه بجې وې چې په وخت د ماځیګر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

شرمګاره ولاړه په احترام دی
محبوبې تا ته مې سلام دی
منظوره نه ما که یو کلام دی
د سپینې خولې خبره خولې ته مې بس راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

چې قلم و اخلمه حیران غوندې شم
مینه دیار کې سرګردان غوندې شم

دیار یه یادکې خاموشي کړم اختیار
لاهود هجر په طوفان غوندې شم
مینه دیار کې سرګردان غوندې شم

سوچ او سوداکړمه جنون ته قریب
دعشق دُنیا کې څه پریشان غوندې شم
مینه دیار کې سرګردان غوندې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلي نادو دې په ما
هرلحظه کښې په خفګان غونډې شم
مینه د یار کښې سرګردان غونډې شم

سیمسار دې ځار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بیریان غونډې شم
مینه د یار کښې سرګردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګو جنګ

یاره ته کاته مې په لېمه غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

ماته په مینه چې یو ځل وګوري
زاره راز ونه څه تازه غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

په یو جلوه کښې یې بې ځانه شمه
دا بې هوشي جوړه غمزه غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زنې خال دې څه قبضه غونډې کړه
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړې

رنګ د سیمستار لکه د زعفران غونډې شو
په یو وصال به یې تاڼه غونډې کړې
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان

وطنه!

زما ځیګر زما ښکور زما ایمان وطنه!
د ستر ګو تور د ژوند سرا افغانستان وطنه!

ستا د ری لوړو لوړو غرونو قربان
ستا د ګل رنګه سرو رونو قربان

ما ته بې حده لې ته ګران لکه د ځان وطنه!
د ستر ګو تور د ژوند سرا افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دانا دي قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه ګلشن د سرو ګلونو ګلستان وطنه!
دسترګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

دغدارانو وار تېرېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
دسترګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

دا به ستمګار او کامه وال وايي تل
په زړه خفه او که خوشال وايي تل
چې ستاسې خاورې مې رانجه کړې د چشمان وطنه!
دسترګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لويه خدايه! په احسان انسانيت را
چې قابل دې د رضاوي هغه نيت را

ما د لارې د ابليس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت له فرصت را

شل د پاسه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کې ښه طاقت د عبادت را

ښه په ښو او بد په بدو مې ته پوی کړه
په دې دهر د فاني کښې دا طاقت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدې بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا یموت قناعت را

په ټول یو خروار سره زر مې پکار ندي
په خپل فضل او کرم دې شرافت را

په بېمګړی سوال مې خوله مېڅ وانه کړې
ای مالکه د کونینو سخاوت را

چې چار طرف د پوال وي نور څه نه وي
ماسیمستګار ته پکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما د مینې قدر دانې راشه!
غونچې د ګلو مهربانې راشه!

ستا په یادون کې لېونۍ غونډې شوم
د ځانه زیاتې په ما ګرانې راشه!
غونچې د ګلو مهربانې راشه!

د خیال په تال کې تصور غزوم
ناز و ادا کې قهرمانې راشه!
غونچې د ګلو مهربانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستېږې د غمو نو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانۍ راشه!
غوټۍ د ګلو قدر دانۍ راشه!

داغلی زړه که د ستم ګار و ګورې
لمبې په خوا ګلي خندانۍ راشه!
غوټۍ د ګلو قدر دانۍ راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یو غم نه دی چې بې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په اینه کې

مسافریم مهاجر پردی وطن دی
څوک د چا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به موږ په پرې ګورګورې سنګر و لې
هغه څوی شو په ګرېوان سا نسیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
موتې ګورم دخروار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هلته کې عدن بلو له ورایه
اعتراف په خپل افراط کړم دقیقه کې

خپل لیکلي او ویلي به بیا ته اخلم
که د دار رسۍ ته ځم دغه لحظه کې

ما وی دامې د بابا پښتون اولاد دی
سمندر ګوهر یو دانه چینه کې

که څه اورم پایې ګوهر مه ستمګار یم
د نړۍ په بازار ګرځیو صحنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبیبه!

هره ګړۍ د ښوندو ن ماته یو خطر غوندې دی
زما په زړه د غمزانو څه اثر غوندې دی

طبیبه! ماته د علاج په امید راچې نه شي
زما مرض د محبت هسې ابتر غوندې دی

مرض د مینې ته لقمان د زمانې شي حیران
تش یو کتل د دوه چشمانو د کوثر غوندې دی

چې په محفل کښې ور ته نه ګورم د سر په سترګو
چو کاټ د عشق کښې د غه کار د یو هنر غوندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي ونکې محبت زېږوي
عجيبه باب دی چې رنګینه سراسر غونډې دی
زما پښتنو په دغماز انو خه اثر غونډ کې دی

که زه ستمګار يم انتظار مې ستا د دو سترګو دی
راوړه ديدن په څنګ کې دن چې حال بتر شوندي دی
زما په زړه دغمازانو څه اثر غونډي دی
هر ګړی دڅو ندون ما ته يو خطر غونډي دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

کاش چې اوږد کړمه ګل ته خار تنها شي
ګل شي پاتې خاص اغزی برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جمله راته همه وا ړه جفا شي

که د ترکو طاڅې نه وفا غواړې
سر په خاورې به دې هسې تمنا شي

امید ونه دې خیالونو کې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوک وایه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکښان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مدعا شي

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهېږم
بیا به څه اُمید ددې نه د وفا شي

چې مرګ مونږ له دی پیدا او مونږ مرګ له
څه ناداني یم چې په دې خوله مې خندا شي

ز. ستمګار دې صرف رضا غواړم رحمانه
که قبول له مې په درګې ستا دُعا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونګړه

عمارت مې د ژوندون په لړزېدو ښکاري
دا جونګړه مې د خيال په رنګېدو ښکاري

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
د فاني دُنيا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغی دا بهار په تېرېدو ښکاري
دا جونګړه مې د خيال په رنګېدو ښکاري

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
د دې دهر د لانجو ځنې ورن ګار نه شوم
حرکت مې د ښي وسو په سکېندو ښکاري
دا جونګړه مې د خيال په رنګېدو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وایم سهوه شوی ملامت یمه نه
لویه خدایه! تا ته ډېر زیات خجالت یمه زه
عمر تېر شو د شیمشتګار ستا په ختوسنکاري
دا جونګړه مې د خیال په رنګېدو سنکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

سیمستار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمي زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

د بر و وعدو د بې لیونۍ کړمه نور
صرف نظر که انتظار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازو ادا او کرشمونه دې ځار
باقي حیات که مې بهار شي، ښکنه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، ښکنه به شي؟

ژوندون د زما کړو رقیبانو خراب
په یو وصال که دې ګلزار شي ښکنه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي ښکنه به شي؟

سپېسکاره یار ته سوال زاري که وړاندې
یار په رښتیا که زما یار شي ښکنه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي ښکنه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیري ګریوان

یا خیري ګریوان وی لیونیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

دې د غم دُنیا کې څه قرار نشته
غم د پاسه غم بل انتظار نشته
هسې رنګ د دُنیا نه چې مرغانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

نه په ځوی او ورور باندې باور لرم
نه خو سره سپین او نه یا زیور لرم
سر نه ددې ځمکې د ماهیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د چا په مدحه او په هجوه کې څه کارلرم
نه یو توکل په خپل خالق غني غفار لرم
یا لوی شوی سوی ماشوما نو سره وی
یا به یو ځنګل کښې ملنګانو سره وی

داد ستمګار برخه مقرره دازل نه شوه
مینه بتوله مینه ماته جمع داودیل نه شوه
شیه او ورځې یو ځای پتنګانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم غشی

زما ژوندون دیار ژوندپوري تړلی دی
دا زړګي مي د ګــو ګل څنګ وتـلی دی

خلکو ما ته مـلامته په هېڅ شان مـه کوی
کم و زیات را ته په مینه د جانان مه کوئ
ټول بدن مي د اشنا مینې سېزلی دی
دازړګی مي د ګـو ګل څنګ وتلی دی

نصحت ما ته په عشق کی یو بلا ښکاري
څه به وایم چټل حیات را ته ګیا ښکاري
مادزړه په سر دغـم غشی خوړلی دی
دازړګی مي دګو ګل څنګ وتـلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که يوه لحظه په مينه کې د يار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنيا ځنې فنا شمه
دا گوهر مې په ځپل او سبکو کې موندلی دی
دا ز ړ گی مې د گو گل ځنې وتلی دی

د ستمگار کامه وال ژوندته يو نظر وکړئ
غمازانو خدای د پاره لږ خطر وکړئ
په دی لار کې مې د ځانه لاس وينځلی دی
دا ز ړ گی مې د گو گل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی

ژاړي زړګی ژاړي په هیڅ شانې نه صبرېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

لیدلې وه دوه سترګو زړه خوشاله پرې دوار شو
باران د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه ړندېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

که زر تسله ورکړې خپل زړګي ته عبث خیال دی
دوه زړه و نه چې یو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار دعقل نه دی عاقلان پکې راګیر شي
دمینې په جهات کې سنور شیان کله خرڅیږي
اوسنکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

کچکول مې دی په غاړه، ستمګار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې دسترګو نه شرمیږي
اوسنکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر یاد کوم

زما په زړه کې ډېر خیالونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

ما ته چې را نشي د روح دا خستو په خاطر
ژوندون بل ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

مال مې د سر ته شه قربان سر مې حیا ځنې شه
د پښتنو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیده د آزادگان
تاریخ شاهد په کتابونو سندونو نه شته دی
ازاد وطن مې امید و نه شته دی

پیغلې ځوانان په یوسنگر کې ځي جهاد له د روی
دېر د غونې ، او د ملالي رواجونه شته دی
ازاد وطن مې امید و نه شته دی

ستمگاره ! تېر به افغانان د خیل سروځني شي
کور د بابا کې شته زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مې امید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمیدوَنهٔ

څه چې اشنا وایي نتول ګلو سنه شي
بېرته اُمید وار مې امُید ونه شي

پېیوه موسکا خندا مې زړه خوشاله کړي
تېره شبه نه وي بیا غمو سنه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

نتوله سونا راغله سودا یې به شم
ژوند مې په ژوندون کې نتول سوچو شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
نځکي مې جنون او هغه غر و نه شي
بېرته امید وار مې امید و نه شي

ژوند شو د سپېڅار دهوسۍ او مېږتون قصه
ودک مي په چشمانو کې خوبونه شي
بېرته امیدوار مې امید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان ته!

چې درکړې خدای ځواني او روغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی دا خدمت دی

امانت درته نیکونو دی سپارلی
په نامه چې د وطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په ګلشن دې د زاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په برستن کې روح دې لاړشي
په جهاد کې ښه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهیده!
تازه کړی تا په خون اسلامیت دی

که دې غوږ په دې خبر وه نه خلاصېږي
دومره وایم چې ژوند نه دی خجالت دی

د سیمیاب کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل دیانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پیسو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پیسو

پیسې کینه، پیسې پاڅه بل څه نشته
نوم یې څومره قدردان شو د پیسو

ورور د وروره پلار د ځوی ځنې جدا که
قبلــه ده نوږ سوران سو د پیسو

نه پوښتنه د نسب شته نه د عِلــم
جهان واړه یو کاروان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو قدم به خدای د یاره ښوک و اخلي
زمانه کې ټول یاران شو د پیښو

که خپلوي رشته داري ده هم غرض ئې دی
خپلوي نښته ټول خپلوان شو د پیښو

چې «الف» او بې به هم لوستلی نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان شو د پیښو

په سیمسګار چې اعتراض څوک لی نه شي
دا بیان یې یو داستان شو د پیښو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یو څه خوړل نه دي
ټوکو ټکالو سره یو څه خندل نه دي

ژوند خولو یدو جګېدو ته وایي
بل ته په طمعه کیناستل نه دی

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وایي
ژوند لوټول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پرې په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وايي نه په ځانګړې صورت
په ځانځانۍ کښې د ژوندون خوشحالېدل نه دي

اسلامیت دی ژوندون، افغانیت دی ژوندون
پردی فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حیا او د عزت او دیوپت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هر دم او هر قدم ځانته حساب وکړه
تش د هوا په یو نیلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند یادګار دي په قلم او په عقل پرېږده
سیمګان؛ عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا ګوتې

څه عجب ملهم دی زخمي زړه ته د اشنا ګوتې
مالګه پکار دی صراف یوازې د لیلا ګوتې

زړه د حال په رنګ د اشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې د صنم خیل انتظار کوي
رابه شي دلدار نن ما له به کړي حنا ګوتې
(تکرار)
حُسن د حسینو په نقاب څه پټېدی نه شي
زړه د عاشقانو په دی کار څه صبر کېدی نه شي
خال د ابرو پر بډه ماله ستا ګوتې د وا ګوتې
(تکرار)
هر اندام دی دی ګُل لکه غوټۍ چې د ګلانو وي
شمع چې بلېږي څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه یاره دا زما ګوتې
(تکرار)
شعر دی که جنون دی د سیمګار او کامه وال په بخي له
اه، دی که فرهاد دی زما سنګ مرایوال په حنو له
اخلم قلم اخلم چې اشنائي په اشنا ګوتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

په وجود کښې مې اثر د عشق و شاق دی
یو دیدن ته د آشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه یې معطر واړه آفاق دی

چې نه توپ نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څومره طمطراق دی

چې په عقد د عشق شاوې په نکاح که
ننګ و نام نه یې په هغه دم طلاق دی

د ښایسته و طایفې ته عزت سبو یه
د عشقو زړونه و نا هسې په ملاق دی

د حسینو سترګو څوک دې نوکر نه دی
چې یې مخ لکه پېروی یا قیماق دی

دا کیدی شي چې سیماب دی لایق نه وي
خوبانې دې ماته هسې حفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنو غشي

د بڼو غشي برابر مې په تمه و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زړه مې سوري ستا جدایي کړو
زاري زاري ستا اشنایي کړو
بې صبره ستر ګو مې نظر دستا په در و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زخم ناسور دی نه جوړېږي
وینې د سترګو مې څڅېږي
ساده زړګي مې د اشنا په یو نظر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد، د زړه په سر
کچکول پخاړه د اشنا یې کړم
خیرات د حسن تمنا یې کړم
بخت مې په سر شو چې نظر مې برابر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد د زړه په سر
نه کامه وال سیمګار شعر نه لیکم
قانون د عشق کتاب نه لیکم
غزل د مینې که جادو او یا منتر و لګېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه په توبه د بدګفتار نه توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه نګار نه توبه

چې به دوستي یاري کوي د یو مطلب د پاره
هسې تګمار د بنګالي ټګو و ټګمار نه توبه

لاس په لستوڼي کښې ساتي لاس به هیڅ نه ورکوي
دغه تور مار دی دلستوڼي دغه مار نه توبه

په چالول کښې بنه ماهره نه دي بنه پیښنم
د کاغذ ګله ستا ددې چول، سینګار نه توبه

په زړه یو ه په خوله دي بله اوربدلی شمه
هسې شیطان، هسې ابلیس هسې مکار نه توبه

سیمسګار دی کړې دی تشخیص شاعرانه تشخص دي
د مداري د رنګا رنګ هغه ګفتار نه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو ګاټي

د سترګو ګاټي مې خوږېږي شو ګیرونو سره
جانانه بیا، بیا بیا د ډېرو غمونو سره
ورځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي
زړه مې عادت جوړ سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېرو غمونو سره
ځان او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړ یمه نه لاس په نلم اشنا
لیمو کې کېږم تر سبا دغه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېرو غمونو سره
وعدې دې ټولې خامې بې ثباتې شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې
پړی په غاړه به سیمستار شي د غُذونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېرو غمونو سره

امتحان د زماني

ناکردو کړمه پریشان د زماني
زړه چاودلی یم حیران د زماني

په سوچونو په چرتونو قیس ته ورته
گدا اګر شولو شاهان د زماني

اقتدار شو د نا اهلو په منګولو
هر اشراف شو په سوران د زماني

څوک په اوښکو وینو ژاړي ورته ګوري
پاتې شوي یې کاروان د زماني

د دنیا په دی بخرنجه لوی ګرداب کې
حق حیران شي انسانان د زماني

عُمر کم وی د انسان خواهشات ډېر وي
هر بیا یې کړي ارمان د زماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وي روغ او جوړ وي خوشحالیږي
ورنه هیر تور ګورستان د زمانې

زړه زبېنلي ورخطا حیران سیمګار دي
کشمکش دي بزکښې ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه !

گرانه باور په دی ش وندون مه کوه !
خلاف د حکم د قانون مه کوه !

چې ستړګی یې داجل په خوب شی
بیا دافسوس ارمان لیتون مه کوه !

هغه سردار، هغه نامدار چې ملا ګړو
د دنیا مینه په لسون مه کوه !

شاهان تیر لاړه په هوا چې به تله
اوس عادتونه د قارون مه کوه !

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوری
قیص د ژوند ته ځیګر خون مه کوه !

د چامانی چې د ننګې د ننګې ګور ی
بې د قسمته ځپل تاعون مه کوه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
د بل په برخه حال زبون مه کوه!

سیګاره ! تېره شو تېر بېړي دُنيا
رنګه فِلم دی جنون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په په ماګرانو

د آموږ نه تر کوم حده چی پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چی څه شوندی دی

دښمنان دی یو په بل مو جنګوی
مطلبونه هر یو خپل پوره کوی

یو د بل پسې اهم یو دا مو کار دی
تا ویلي ما ویلي داوون ګار دی

سکه څوی وی دکاکا وایو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته به هیچا کښې
نه په کشر شفقت کومه ستا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بيني ده که حسد او که کينه ده
دغه ټول له د پښتون دلاس اله ده

که يو موټی مستحکم قام د پښتون کړی
د سيمسار دعا قبول له په ټولو کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

ټوکو ټکالو نه ځنګونه شي جوړ
ټوونه چې بد شي نور کاروونه شي جوړ

هره خبره کښې لږ سوچ دی پکار
د لمدې ژبې نه غمونه شي جوړ

انسان تابع وي د احسان په بدل*
ګوزار د خولې نه ډېر زخمونه جوړ شي

خبرې لږې خو خوږې دي پکار
د ډېرو خبرو، نه دردونه شي جوړ

خاموشي ښه ده که دي خو ښه روا شي
د کم ویلو نه ګلــونه شي جوړ

سیمګاره! لږ لیکه مزې سره شعر
چې دې خبرو نه شعرونه شي جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پخپله توره او قلم کښې ولولې را وله
کوږ د دښمن کښې بې اندازه زلزلې را وله

تاريخ د ستا په باباگانو افتخار کوي تل
ذهن او فکر ته دې مخه تجلى را وله

قوم د اسلام او د افغان جهان خپل فخر گڼي
هر يو بدخواه ته دې په تن قهر و خولې را وله

په يوه چغه قوم د الله اکبر و وايه
بيا نو ډولې د آزادۍ دې دليلې را وله

خلک تاريخ کښې کارنامې دې د نيکونو گوري
څرخ د تاريخ کښې د آزاد وطن نخښې را وله
سيمستاره شعر دې په خوږ ولو يه تر خو کړه رنگين
د ظالمانو په وطن د غم ماڼې را وله

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

چې له غمه او له درده څوک شاعر شي
یو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غوندې ژړېږي
هر ابر چې ئې د سترګو په نظر شي

د ظالم خوځ طرفدار په هیڅ شان نه دی
که په ژرنده کښې مېده یې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږه ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نایابه عجب کار دی
چې موندہ یې په کرم د پاک اکبر شي

نه د هر چا وي لیواله چې شاعر شي
زرو سلو کښې یو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي.

زه سیمستار د هر شاعر قلم بو سي کرم
ارزو مندي د کمتو که برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلي

تاچي کړې خپلې اراده بدلي
قلم زما کړې افسانې بدلي

تاسمه لارکښې کوم نقصان لیدلی
په جفتو تاق دې کړې بانې بدلي

هسې شف شف ته شفتالو وابه
ښکارې په ذهن دی نغمې بدلي

خاک ذهين شو تېرخوړ لی نه شي
تاریخ به ستا کړی سوانې بدلي

څه چې تېر بزی تول شبتر ی وایم
قضا خوږې کړې انگانی بدلي

څه چې کړې هغه ربل دی تکار
سیمستار دې گوړې ورځې شپې بدلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اور بل دي جوړ که په آیینه کې دشانۍ سره
سودا دسرکومه ستا یارانې سره

زړه مې بایللی ستاپه ځان دی
دغه جهان راته زندان دی
روډمې دسترګو نه روان دی

مرض مې واخستو داستا هرې بانې سره
سودا دسرکومه ستا یارانې سره

منم چې حسن دې ډیر بسیار دی
هر یو سړی دې خریدار دی
غم دې زما په سر انبار دی

لکه دشمعې ویلې کېږم ستاتانې سره
سودا دسرکومه ستا یارانې سره

یاخو دې لاس ماته په لاس را
یادې دسرو لبو بوسه راکړه
بنګلې دعوت راته یو خاص را

سیمیسګار دی مینه کښې عادت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب کښې

پښه نیولی په رفتار شه بیا به ځې
څه خوماته په ګفتار شه بیا به ځې

چې دیدن دې په دې خپلو سترګو کړم
یو لحظه خو په قرار شه بیا به ځې

د زخمي زړه ګې ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مې د پرهار شه بیا به ځې

سر و مال مې ستا دحُسن صدقه شه
یو ساعت بوسه کِنار شه بیا به ځې

یو ارمان مې ستا وصال دی په جهان کښې
په خوبانو کښې نامدار شه بیا به ځې

جدائي خدای پیدا کړې ده په جهان کښې
تلوار مه کړه په قلار شه بیا به ځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

داُمید نه اومید و نه پیدا کیږي
راشه کېنه په تلوار شه بیا به ځي

سر مي ستا په غیږ کښې پروت او سلګو وای
لاس دي اېښی په سیمګار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دُنیا ده

پس فطرته مکر جنه دا دُ نیا ده
نه دې ستا نه دې دپلار او نه زما ده

دامثال دیو لولې ده فریبکاره
څه به وایم د هرچا نه بې وفا ده

چې دنیانه وفاغواړی نادانان دی
داخبره زړاو زوړ باندې صفا ده

دگو نګټ مثال زموږ دُنیا په ستو
ولې دومره یې دُ نیاته اشتها ده

دحرص په غلبه کښې مرګ رایاد کړه
قناعت کښې سعادت دخدای رضا ده

څه ګټل او څه خوړل څه وړکول شته
هسې تول جمعه کول پیشه دچا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندی لکه باد غوندی تیریږي
ستا د خپل حیاته څو مره تمنا ده

ای سیمستاره ! تش تحریر څه هنر نه دی
بې عمله لیک لوستل واړه سودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمازړه

مین شوی په جانان دی زمازړه
له دې غمه په لړزان دی زمازړه

ما یې مخ ته فقط یو ځلې نظر کړو
اوس هر دم را ته گریان دی زما زړه

هیڅ پوه نه شوم سترگو ولیدو زړه لاړو
اوس مدام په هی سوران دی زما زړه

که زر واری ورته هڅه د غه وکړم
په دوه سترگو بندیوان دی زما زړه

زړه مې وړی په جادو دی دوه چشمانو
چې په غشو یې نشان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که د جهان ورته ښکار کړم
فقط یار ته پسې نالان دی زما زړه

که کړیږي او ځوریږي پروا نشته
په غمونو کښې خندان دی زما زړه

سیمستار وایي چې خفه نه شې دلبره
مال وه سر مې ترې قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوشې وي
ناست په څنګ کښې دلدار وي خوښې وي

شين چمن وي يو رباب وي په شابان ترنګولي
نوي نوي کمپوزونه په نغمو مې غبرگولي

ژوندانه د وي په قرار وي خوشې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوشې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زيبائي وي د اندام
خواهشات وي، ضروريات وي، مکمل وي ټول تمام

د خوبرويو انتظار وي خوشې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوشې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنيا کښې دالله
قناعت وي سعادت وي ديانت وي په هر ځاکښې دالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وی خوچی وی
ناست په ځنګ کښی د دلدار وی خوچې وی

بس سیمستار وی خپل ي یار وی یودیدن وی دجانان
هر څه نر وی مکمل وی نه تنګسې وی دجهان

فقط نه وی یار می یار وی خوچی وی
ناست په ځنګ کښی د دلدار وی خوچې وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم دیاردئ

صبر را کړی یا صابره! غم دیار دی
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار دی

نه په ده باندی مین وم دا په ما و ه
نن د هغه یار زما څنی فرار دی

که د زړه نه مې چک چک وینې بهیږی
دغه زخم دزوزادسومي پرهار دی

که عالم می لېونی سودائي بولی
دغه ماله څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خدایه!
دکومک دې تمنا کړم غم دشوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې درد مې په زړګي کښې بې اندازه شي
وایم داچې داجهان مې زړه بـاړ دی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوړی کا
[illegible] زخم د ناسورشی نـا قـــرار دی

مونږه توله په غم کښې صبر راکړي
سوال کوونکی په درګاه کښې د سیمستاری

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د حُسن

نړه نما نو پر منت بار دی ستا د حسن
دم په دم را نه خواستگار دی ستا د حسن

حسن تکي دی په شمار دی د رڼې حبر مونه
ټیر مخلوق ترې نا قرار دی ستا د حسن

هر مریض نه چې پوښتنه د مرض کړي
عالم کل واړه بیمار دی ستا د حسن

څوک د زلفو په ر سوباندی تړلی
چا خو پلی یو گوزار دی ستا د حسن

څوک پا نبی ته دی ولاړ په تخته باندی
دم قدم یې ا نتظار دی ستا د حسن

چې ژوندی په مړ و حساب دی و ره گوره
د اسیمسکار یو خریدار دی ستا د حسن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه وایه

چا ته د دنیا کښې په هېڅ شانې څه پېغور مه وایه
چې دې د پلار او مور نه وي ورته ورور مه وایه

پر دې زمان کله خپلېږي نصحت که اورې
چې خور دې نه وي د بل لور ته عبث خور مه وایه

زمانه تګه شوه سازش د زمانې شو ذهین
په رښتو سترګو ګرانه ورور سپین ته تور مه وایه

دنیا فانې ده د میلمه پشانې شپې تېروه
فانې جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته د وچوّ او سبان چې په هنر جوړوي
هسې غدار، هسې وا کدار ته څه غمخور مه وایه

چې سر یې سپین، ږیره یې سپینه زړه یې ځوان ښکاري
شاعره مخکې د سیمسار نوی دري ځلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔژړا

زړګی زما شو لو عادت په ژړا
چې د اشنا نه شوم رخصت په ژړا

او ښکو مې لاړې مخ کښې جوړې کړلې
پاتې مې نه شو لو طاقت په ژړا

جرګه د او ښکو مې اشنا ته لیږم
و به کړي دواړه مصلحت په ژړا

عجب تاثیر د ی محبت کړی د ی
ما ته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ و کړاو د هر عاشق په برخه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه دکا مې سیمیا
نکړي پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښیم

سوځېدلی دي د مخ په لمبو خوښیم
انتظار دي د محل په تمبو خوښیم

انتظار سره تکلیف ترلی بو یه
خوش نصیب یم چې په هسې سببو خوښیم

که پتنګ په سرو لمبو کې الفت غواړي
زه داوسنکو په لبنلو خبرګو خوښیم

تش ګوګل یم زړه مې نشته په سینه کې
درباب غوندې پخپلو نغمو خوښیم

هسې صبر خدای راکړی دی په عشق کې
په لیدو یې تش د دوه انګو خوښیم

زه سیمګار خدای صفت خوان د حسینو
دم قدم کې زه د شعر په لیکو خوښیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جانان!

ساقي راکړه سره شراب د يار د مينې
چې نښه شمه اشنا بهار د مينې

اوړونه دي خواره د کښلو ولو ستا
ستا خبرې شوې عسل ګفتار د مينې

نيت مې کړی ميخانه دی ټوله نوش کړم
سوړ به نه شي دغه تاو انګار د مينې

د وه لاسي در ته سلام کړم ساقي جانان!
وينې څاڅي مې د زړه پر هار د مينې

که په هسې جوش خروش کې مې يار وليد
دوېم يار به شي ساقي نيګار د مينې

پښه خوله لکه غوټۍ شاعر د مينې
غوړېږي وته دی تيار سيمګار د مينې

لیاقت

تش شهرت مې دی مونډلی په جهان کې
د نړۍ قدر دی لیاقت نه ګورم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دې دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

څه به سترګې، غونډلو کار ترینه اخلو
لکه بُت په رښتو ګوچپ دهان کې

تشې خولې باندې نمرې نیسو لکه نه
صواتي صفر د عمل په اِمتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
اوږ ده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمګار چې حقیقت ته خپله ځیر شم
دغه ټول ملامتي وینم په ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان دستـ

طوفان

دستر کوا او ستر ګو سنګي مې مخ باندې طوفان جوړ وې
يو بل جهان جوړ وې
د يار د مينې

دستر ګوا او ستر ګو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وايم رښتيا نه يم کِذاب اشنا
ستا جُدائي را ته په ژوندکې لوی خفګان جوړ وې
يو بل جهان جوړ وي
د يار د مينې

طاقت مې نشته د فرقت ستا
کله لايق د محبت ستا
دا ګرمي جان ه طبعيت ستا
هره ګړی يو محشر دی تو زلفان جوړ وې
يو بل جهان جوړ وې
د يار د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخنې نفرت شو
نما غريب د غه قسمت شو
د زړ ګي سره داکار ونه پاکه سبحان جوړې
يو بل جهان جوړوي
د يار د مينې
يا به سيمستار يا کامه وال شم
يا ليونی يا به په حال شم
که لن دي پوی زه په احوال شم
د يار ه ګيټ هره کوڅه راته زندان جوړوي
يو بل جهان جوړوي
د يار د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترځو؟

زړه زخمي چشم ګریان به یم ترڅو؟
ستا د لاسه په خفګان به یم ترڅو؟

زه کتی دې اثر ي سترګو ته ته ښم
په هیبت او په لړزان به یم ترڅو؟

دپتنګ غوندې مې ژوند په سر لمبو کې
ګه د هجر په نیران به یم ترڅو؟

د داغلي زړه مې لر څه پرسان وکړه
له ریباره په پرسان به یم ترڅو؟

که منل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم ترڅو؟

زه سیمګار کامه وال او ښکې وینې ژاړم
در په در خیرې ګرېوان به یم ترڅو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library